

трепѣт (22), столѣца (24), старѣчки (24), сладкѣ (27), срамно (45), се омжжѣхъ (47), укѣри (40);

б) Бѣдни рими: келийка—мозаика (1), непрѣдпазливостъ дребнавостп (9), оженил—спечелилъ (10), помислим—разчислим (11), него длго (12), кокетство—педан (т) ство (23), обща-могжща (27), запита—земята (19), безплодна—кишовна (29), праща—гореща (32), съвѣтва—забѣлѣзва (32), влюбен—буден (30).

в) Некрасиви изрази, провинциализми и др. стопанска дама (14), млик стопански (25), заслуживши (26), пристжпивши (26), мѣмин (36), бавачкиня (46), очици (вм. очи) (15); гласѣ (гл. V 9).

г) Печатни грѣшки—78 забелязани и означени в края на романа и други няколко—незабелязани (пирѣве, VIII 31 здпази, VIII 18; докача, стр. 87; 30-а строфа от гл. VIII се сжстои от 13, вм. от 14 стиха и пр).

Справедливостта изисква да отбележим и няколко безумаречни откъм фюрма строфи: гл. VIII 8, 9, 16, 17, 19, 23, 33, 34 (почти), 35, 36, (почти), 37, 38, 40, 48; писмото на днешна до Татяна (почти безупречно) и пр.

Доколкото ни е известно, г. Раф Делов готви ново, коренно преработено издание на своя „Онегин“.

Много по сполучливи сж другите три стихотворни преводи на г. Делов от Пушкина—поемата „Руслан и Людмила“, „Приказки“ („Приказка за умрѣлата царкиня“, „Приказка за царь Салтана“ и „Приказка за златното петле“) и „Сатири“, между които личи и прочутото стихотворение „Тжлпа“, („Чернь“). От всичките тези произведения с най-голямо сжвжршенство на формата се отличава превода на приказките. Стиха тук се лее волно, игриво и спретнато, с една художествена простота, лекост и изящество, които на много места достигат оригинала и винаги щастливо го доближават.

С тези свои преводи от Пушкина г. Делов заслужава да заеме място между най-добрите наши преводачи в стихове.

Самоков, 8.1 1923 г.